

Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak w sprawach przed sądem krajowym, które wyklucza całkowicie uwzględnienie okresów służby ukończonych przez pracownika organu publicznego zatrudnionego dotąd na czas określony przy ustalaniu jego stażu pracy w związku z zatrudnieniem go na czas nieokreślony w charakterze urzędnika przez ten sam organ w ramach szczególnej procedury stabilizacji jego stosunku pracy, chyba że takie wykluczenie jest uzasadnione „powodami o charakterze obiektywnym” w rozumieniu klauzuli 4 pkt 1 lub 4. Sama tylko okoliczność, że pracownik zatrudniony na czas określony ukończył te okresy służby na podstawie umów o pracę lub stosunku pracy na czas określony, nie stanowi takiego powodu o charakterze obiektywnym.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Beroep te Gent — Belgia) — Punch Graphix Prepress Belgium NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-371/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dopuszczalność — Odesłanie prawa krajowego do prawa Unii — Dyrektywa 90/435/EWG — Dyrektywa 90/434/EWG — Unikanie podwójnego opodatkowania — Wyjątek — Likwidacja spółki zależnej w związku z łączeniem — Podział zysków — Pojęcie likwidacji)

(2012/C 379/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Beroep te Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Punch Graphix Prepress Belgium NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Beroep te Gent — Wykładnia art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 6) — Unikanie podwójnego opodatkowania — Wyjątek dotyczący zysków dzielonych w sytuacji, gdy spółka zależna ulega likwidacji — Pojęcie likwidacji — Czyn-

ność łączenia przez przejęcie obejmująca rozwiązanie przejętych spółek zależnych bez likwidacji — Możliwość uznania przez krajowe organy podatkowe takiej czynności za obejmującą likwidację na mocy krajowych przepisów podatkowych traktujących w jednakowy sposób tę czynność i łączenie faktycznie obejmujące likwidację

Sentencja

Pojęcie likwidacji zawarte w art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, zmienionej dyrektywą Rady 2006/98/WE z dnia 20 listopada 2006 r. powinno być interpretowane w ten sposób, że rozwiązanie spółki w ramach łączenia przez przejęcie nie może zostać uznane za tego rodzaju likwidację.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 października 2012 r. — Jager & Polacek GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-402/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Rozporządzenie (WE) nr 2868/95 — Zasada 18 ust. 1 — Charakter prawny wystosowywanego przez OHIM powiadomienia o tym, że sprzeciw został uznany za dopuszczalny — Prawo do skutecznego środka zaskarżenia)

(2012/C 379/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Jager & Polacek GmbH (przedstawiciel: A. Renck, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 12 maja 2011 r. w sprawie T-488/09 Jager & Polacek przeciwko OHIM (REDTUBE), którym oddalono skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 września 2009 r. w sprawie R 442/2009-4 dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Jager & Polacek GmbH a RT Mediasolution s.r.o. — Naruszenie art. 80 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo do skutecznego środka zaskarżenia

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie T-488/09 Jager & Polacek przeciwko OHIM (REDTUBE) zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 29 września 2009 r. (sprawa R 442/2009-4), dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Jager & Polacek GmbH a RT Mediasolutions s. r. o.
- 3) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) zostaje obciążony kosztami postępowania zarówno w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

(¹) Dz.U. C 6 z 7.1.2012.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Purely Creative Ltd, Strike Lucky Games Ltd, Winners Club Ltd, McIntyre & Dodd Marketing Ltd, Dodd Marketing Ltd, Adrian Williams, Wendy Ruck, Catherine Cummings, Peter Henry przeciwko Office of Fair Trading

(Sprawa C-428/11) (¹)

(Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Praktyka polegająca na informowaniu konsumenta o wygranej i żądaniu od niego dodatkowych opłat w celu otrzymania nagrody)

(2012/C 379/18)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Purely Creative Ltd, Strike Lucky Games Ltd, Winners Club Ltd, McIntyre & Dodd Marketing Ltd, Dodd Marketing Ltd, Adrian Williams, Wendy Ruck, Catherine Cummings, Peter Henry

Strona pozwana: Office of Fair Trading

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładnia pkt 31 załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach

handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22) — Praktyki handlowe uznawane za nieuczciwe w każdym wypadku — Praktyka polegająca na informowaniu konsumenta o tym, iż wygrał nagrodę oraz na proponowaniu mu różnych sposobów zgłoszenia się po tę nagrodę, przy równoczesnym zmuszeniu go do poniesienia określonego kosztu, który uzależniony jest od wybranego sposobu odebrania nagrody

Sentencja

Punkt 31 tiret drugie załącznika I do dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on agresywnych praktyk handlowych, w ramach których przedsiębiorstwa stwarzają fałszywe wrażenie, iż konsument wygrał nagrodę, podczas gdy dokonanie czynności związanych z jej otrzymaniem, jak zasięgnięcie informacji o charakterze nagrody czy wejście w jej posiadanie, wiąże się dla konsumenta z koniecznością zapłaty określonej kwoty pieniędzy lub poniesienia jakichkolwiek kosztów.

Jest bez znaczenia, że koszt nałożony na konsumenta, na przykład koszt znaczka pocztowego, jest nieistotny w stosunku do wartości nagrody oraz że nie przynosi żadnego dochodu przedsiębiorstwu.

Jest również bez znaczenia, że czynności związanych z otrzymaniem nagrody można dokonać na kilka sposobów zaproponowanych konsumentowi przez przedsiębiorstwo, z których co najmniej jeden jest bezpłatny, jeżeli jeden lub kilka z zaproponowanych konsumentowi sposobów wymaga od konsumenta poniesienia kosztów w celu uzyskania informacji o charakterze nagrody lub możliwościach jej otrzymania.

Zadaniem sądów krajowych jest dokonanie oceny informacji podanych konsumentom w świetle motywów 18 i 19 dyrektywy 2005/29 oraz jej art. 5 ust. 2 lit. b), to jest pod kątem jasności i zrozumiałości tych informacji dla konsumentów, do których praktyka jest skierowana.

(¹) Dz.U. C 311 z 22.10.2011.